

N:o 164.

Af Herr H. B. Hansson: Derom att de till frivilliga skarpskytteföreningar utlemnade gamla, till krigsbruk odugliga gevär icke måtte återfordras eller någon lösen för dem erläggas.

Sistlidne riksdag framlade jag en motion (N:o 246) af innehåll: "att Riksdagen täcktes hos Kongl. Maj:t göra underdånig framställning derom, att de gamla, till krigsbruk odugliga gevär, som från arméns förråd blifvit till de frivilliga skarpskytteföreningarne utlemnade, icke må blifva återfordrade, och att icke heller den för dessa gevär stadgade lösen må hädanefter åter utkrävas."

Stats-utskottet afstyrkte uti dess utlåtande (N:o 24) denna motion, på den grund, att utskottet ej kunde anse lämpligt att åt skarpskytteföreningar, hvilkas fortvaro är helt och hållet obestämd, utlemna gevär, och att Kongl. Maj:t ej lærer underlåta tillse, att de vilkor, på hvilka exercisgevär från kronans förråd utlemnas, icke blifva för skarpskytteföreningarne betungande.

Vid föredragning af Stats-utskottets utlåtande i Andra Kammaran den 17 Mars sistlidna år, lemnade Herr ordföranden i nämnda utskott det yttrande: att han ansåg den uppoffring, som å statens sida vore ifrågakämd, ganska obetydlig, men som frågan stode på gränsen af de administrativa åtgärdernas område, och Kongl. Maj:t således hade rättighet att nedsätta det för de gamla gevären bestämda priset, samt Första Kammaran redan bifallit utskottets utlåtande, så hemställde Herr ordföranden att dervid måtte få bero, hvilket ock då skedde.

Då jag nu tager mig djerfheten att ånyo upplifva ofvannämnda motion, förklarar jag detta vara af anledning, att dels de ifrågavarande gevären omöjligen

kunna af skarpskytteföreningarne återställas i lika godt skick som de hade då de utlemnades; dels att gevären för staten icke hafva annat värde än såsom gammalt jernskräp och således icke uppgå i värde motsvarande omvårdnaden; dels att det vore lättare med ens afgöra frågan om dessa gamla gevär, än att oupphörligt Kongl. Maj:t skall i och för desamma besväras med underdåniga ansökningar; och dels att, ehuru den stadgade lösen är billig, den likväl kan drabba tungt på ett fåtal, till stor del medellösa personer, hvilka, af intresse för skarpskyttesaken, ställt sig i spetsen för de särskilda föreningarne och nu stå i ansvar för gevärens återställande eller utlösning.

Jag förnyar min ofvan anförda motion, anhållande om remiss till Statsutskottet.

Stockholm den 28 Januari 1871.

H. B. A. Hansson.

Häruti instämma:

Anders Persson.

C. A. Jönsson.